

LÁZEŇSKÉ LISTY

L u h a ě o u i c e

Založeny 1909

29. července 2010

číslo 5

ročník XIV

Cena 6 Kč

**Jaroslava Svěceného
fascinuje historie
houslí
str. 3**

**Jan Cimický:
Psaní je pro mě
puď sebezáchovy
str. 4**

Milí čtenáři,

přinášíme Vám v letním čísle LL postřehy z Janáčkovy festivalu, jimiž bychom rádi potěšili ty z Vás, kteří jste byli u toho a mohli jste v horkých červencových dnech tleskat umělcům na každém krásném koncertě osobně. Ale jsou určeny i těm z Vás, jež si je doma v poněkud chladnějších letních dnech přiblížíte alespoň v námi zprostředkované podobě. A mohly by se stát vítanou inspirací pro všechny, kteří si léto bez, byť jen letmé, návštěvy Luhačovic nedovedou vůbec představit. Nejlépe však bude, když se k nám v hlavní letní sezoně rovnou rozjedete. Komu to ale nevyhází v době letních prázdnin a dovolených, kdy proběhnou koncerty Akademie Václava Hudečka s mladými houslisty a divadelní lahůdky Divadelních Luhačovic, zůstává ještě září s folklorním festivalem.

Vaše redakce

Slova moudrých

*Ve škole života není prázdnin
brazílské přísloví*

Zatrženo

✓ **Během XIV. ročníku Akademie Václava Hudečka** (2. až 13. srpna) si posluchači mohou vychutnat již 8 koncertů, a to jak jeho současných i bývalých studentů, tak renomovaných umělců

✓ **Volání po setkání s populárními herci** splní Dana Morávková a Josef Carda (18. srpna) v Lázeňském divadle (zač. 19. 30)

✓ **Kmotry 12. ročníku Divadelních Luhačovic** (24. až 28. srpna), jež potěší diváky 5 zajímavými představeními především s pražskými umělci, budou herečka Nina Divišková a režisér i herec Jan Kačer

✓ **V doprovodném programu Divadelních Luhačovic** budou 2 besedy – ve středu 24. srpna s MUDr. Janem Cimickým a v pátek 27. srpna s kmotry Ninou Diviškovou a Janem Kačerem a prezidentem festivalu Miloslavem Mejzlíkem – vždy ve Společenském domě v 16.30

Múzy si v letních lázních podávají ruce

Sotva doznělo všech šest koncertů (19. až 23. července) letošního 19. ročníku **Festivalu Janáček a Luhačovice**, během nichž si spříznění posluchači dopřávali dostaveníčka s komorní tvorbou nejen Leoše Janáčka střídavě v Lázeňském divadle, kostele Sv. Rodiny, ale i ve Společenském domě, mohou si lázeňští hosté včetně dalších hudbymilovných návštěvníků vychutnat XIV. ročník **Akademie Václava Hudečka**. Ta se (v době 2. až 13. srpna) pod vedením proslulého houslového virtuose letos rozrostla na 5 koncertů (v MěDK Elektra, kostele Sv. Rodiny a Poutním chrámu Narození P. Marie v nedaleké Štípě) a tradiční 3 absolventské koncerty studentů (v Lázeňském divadle a hale Vincentky) s očekávaným předáváním cen vítězům včetně mistrovského nástroje.

Po hudebních svátcích mohou milovníci dramatického umění uctít Thálii v průběhu 12. ročníku oblíbené přehlídky komorní divadelní tvorby **Divadelní Luhačovice** (24. až 28. srpna). Jejich organizátoři

Foto – Marta Kozínková

Lázeňské divadlo – zdejší stánek hudební i divadelní kultury ožívá v letní sezoně

pozvali do Lázeňského divadla populární umělce z pražských Divadel v Řeznické, Violy, Café Teatru Černá Labuť, Intimního divadla a brněnského Buranteatru a nezapomněli ani na besedy s kmotry Ninou Diviškovou a Janem Kačerem vč. festi-

valového prezidenta Miloslava Mejzlíka a MUDr. Jana Cimického.

A to zdaleka (viz program na str. 7) není celá nabídka letního kulturního vyžití v našich lázních...

MK

U Janáčka cítím neuvěřitelnou originalitu

Se světově uznávaným dirigentem Janem Lathamem-Koenigem, který dirigoval zahajovací koncert 19. ročníku Festivalu Janáček a Luhačovice, a strávil celý festivalový týden v Luhačovicích, jsme se sešli k rozhovoru v hale Jurkovičova domu, v jehož apartmá byl ubytován.

■ **Po 10 letech jste se vrátil na Janáčkův festival do Luhačovic a zahajoval jste jej s mladými hudebníky z Velké Británie. S jakými pocity?**

Je pro mě vždycky velký zážitek být tu s mladými lidmi, protože je nutné, aby věděli, co znamenaly Luhačovice pro L. Janáčka. Musím říct, že Janáček je velmi známý v západní Evropě, ale snad nikdo kromě jeho největších znalců neví, že je spojen s Luhačovicemi a Kamilou Stösslovou. Všichni znají Luhačovice pouze jako hezké lázně, ale nevědí ani v Británii, Německu, Itálii či ve Francii, že Janáček jezdil do Luhačovic, což je potřeba dostat do mezinárodního povědomí. Mladí, kteří sem letos přijeli, byli velmi nadšeni zdejším prostředím, přírodou a vnímali vše možná jako kdysi Janáček. V současnosti mají mladí lidé možnost jezdit všude po světě, což dříve nebylo,

a objevovat nové kulturní zážitky. Nesmíme opomenout ještě jeden aspekt, o kterém se ve světě moc nemluví, že L. Janáček byl také vynikajícím pedagogem, hodně jeho žáků se o něm vždycky pochvalně vyjadřovalo. Je tedy třeba mít na zřeteli Janáčka také jako učitele. Je dobré a potřebné, aby se Janáčkovy festivalu účastnili mladí interpreti, protože nesou a předávají tradici Janáčka další generaci.

■ **Zahajovací koncert jste věnoval nedávno zemřelému siru Charlesi Mackerrasovi. A v úvodu jste vzpomněl, že s ním před časem spolupracoval sólista luhačovického koncertu Konstantin Boyarsky.**

Bylo správné, že jsme zahajovací koncert věnovali Ch. Mackerrasovi. Žádný ze zahraničních dirigentů neudělal v posledních 50 letech tolik co sir Mackerras.

(Pokračování na str. 4)

Balneoterapie hlasových profesionálů v našich Lázních

Pod pojmem hlasový profesionál dnes rozumíme osoby, které pro výkon svého povolání nezbytně potřebují dokonalý hlas. Patří sem zpěváci, herci, profesionální mluvčí, učitelé, soudci, lékaři, politici, duchovní, ale i telefonisté, prodavači apod.

Při dlouhodobém přetěžování hlasotvorného aparátu a špatné hlasové technice se často setkáváme nejprve s funkčními poruchami. Nejčastěji je to hyperkinetická spastická dysfonie. Projevuje se hlavně zhoršením kvality hlasu, chrapotem a hlasovou únavou. Pokud nedojde k úpravě návyků, dochází k organickým změnám v hrtanu: zpěvacké uzlíky až polypy, které musí být nejprve chirurgicky odstraněny a poté následuje konzervativní terapie, vč. lázeňské léčby.

Léčba poruch hlasu je v našich Lázních komplexní. Kvalitní hlas může vzniknout pouze ve zdravém výkonném hlasovém orgánu. Sliznice pokrývající povrch hlasivek musí být hladké, vlhké a kluzké, nesmí na nich ulpívat vazké hleny, hlasivky nesmí být zanícené ani překrvené, jejich kmitání musí být synchronní. Kvalita hlasu však závisí i na celkovém postoji, na správném dýchání, napětí zevních krčních svalů. Abychom zajistili všechny tyto podmínky, je pacient nejprve vyšetřen ORL lékařkou. Naše ambulance na Lázeňské poliklinice byla v letošním roce nově vybavena endoskopickým přístrojem, který umožní lepší přehled nitra hrtanu. Po stanovení diagnózy navrhuje individuální léčebný postup.

Základem lázeňské léčby dýchacích cest je použití místních minerálních vod, které vynikají vysokým obsahem minerálů a solí, mají velmi dobrý protizánětlivý účinek, snižují tvorbu hlenů a usnadňují vykašlávání. Využívají se formou pitné kúry a kombinované inhalační léčby (inhalice: přístrojová, aerosolová, s Ca²⁺, lékové, olejová).

Do našeho léčebného programu hlasových profesionálů byly zařazeny další prostředky fyzioterapie, jako jsou reflexní a lymfatické masáže, teplé zábaly, elektro-léčba, které přinášejí uvolnění napětí zevních krčních svalů, zlepšují drenáž, prokrvení a výživu tkání. Nedílnou součástí lázeňské léčby jsou také vodoléčebné procedury, které navodí příjemné celkové uvolnění.

Pobyt v lázních je pro hlasové profesionály obdobím hlasového klidu, ale bez úpravy hlasových návyků by došlo velmi brzy k recidivě potíží, proto se snažíme do našich léčebných programů zavádět i hlasovou reedukaci. Individuální hlasová cvičení provádí ORL lékařka.

V minulém roce zde proběhl velmi úspěšný krátkodobý kurs hlasové reedukace pod vedením hlasového pedagoga. Letos je plánován v termínu 1. až 8. srpna, podle zájmu klientů bude nabídka rozšířena.

Příznivé klima, léčebný účinek místních minerálních vod a kombinace léčebných procedur mají velmi blahodárný vliv na regeneraci sliznic dýchacích cest. Hlas každého z nás je cenným bohatstvím, často se k němu nechováme příliš šetrně

a teprve, když nám hrozí ztráta pěkného zvučného hlasu, si uvědomíme jeho cenu a nepostradatelnost.

MUDr. Martina VÁŇOVÁ,
Lázeňská poliklinika

Bravo Janáčkovu festivalu

Velký příznivec Janáčkovy hudby **JUDr. Ladislav Lamač**, 82letý advokát z Olomouce, mi na otázku **Kolikrát se ozývá jeho Bravo! na Janáčkově festivalu**, prozradil: „Od té doby, co nemohu kvůli rukám tleskat tak, jak bych chtěl. A to Bravo! je v našich končinách málo obvyklé, ale už se rozšiřuje. Navštěvoval jsem světové opery, zejména ve Vídni, a tam je to běžné. Doufám, že se to uchytí i u nás. Je to forma uznání pro umělce. Jinak sem jezdím již řadu let, nejprve se svou paní, poté, co zemřela, jsem měl přestávku, a teď zase se svou sestrou, která s námi jezdila už dřív.“ **Co ho na Janáčkově festivalu přitahuje?**, odvětil: „Kromě opery mám v oblíbenosti hudbu symfonickou a komorní. A tady v Luhačovicích je jeden z mých nejmilejších autorů L. Janáček na pořadu dne, na každém koncertu. Domnívám se, že v naší zemi ještě není zdaleka tak uznávaný, jak by zasloužil a jak je ve světě obvyklé. Jsem velice rád, že vedení Lázní Luhačovice dokáže udržet i v tíživých ekonomických podmínkách Janáčkův festival, který je strukturou nesmírně bohatý a dovede vyzvednout hodnoty Janáčka od jeho mládí až do vrcholných děl. Např. jeho krásný 2. smyčcový kvartet hráli mladí umělci ze zahraničí vrcholně dokonale, krásně a dojemně. Stejně jako první koncert komorního orchestru mladých, jimž dával dirigent ducha, měl gradaci, počínaje Mozartem a konče Janáčkovou Suitou. Luhačovický festival podle mě nestaví na super světově známých jménech, ale pomáhá je objevovat. Program je přebohatý, krásný, přitažlivý pro různé občensví, a i to je smysl. Také jsem byl potěšen na vernisáži hezké výstavy žákovských a studentských prací a pěkně zahrnou Janáčkovou skladbou na housle a klavír. Jsem šťastný, že se můžu festivalu účastnit a doufám, že přijedu příští rok na jeho 20. ročník.“ **MK**

4 Seriál

Čokoládová a medová masáž

Čokoládová masáž je ve většině luxusních relaxačních center perlou mezi masážemi a zkrášlujícími

Foto - Maria Kozánková

procedurami. Výjimečnost čokolády byla známa už před více než 2 000 lety. Již tehdy se vědělo, že probouzí pocit dobré nálady a omlazuje pokožku. Vědeckými výzkumy bylo pak později dokázáno, že obsahuje mnoho užitečných prvků. Např. kakao zabraňuje pronikání volných radikálů, čímž je harmonizující a jemně stimulační. Theobromin, obsažený v kakau, působí podobně jako kofein na cévní zakončení v kůži a aktivuje látkovou výměnu. Čokoláda dokáže v mozku stimulovat tvorbu dopaminu, uvolňovat endorfiny a serotonin – nazývané také zdroje štěstí. Při čokoládové masáži vstřebává tělo přes pokožku vitamíny, aminokyseliny, minerály i antioxidanty. Masáž má příznivý vliv na činnost srdce a detoxikaci, což je odplavení nežádoucích a jedovatých látek z těla. Po této masáži se člověk celkově cítí jako znovuzrozený. Čokoláda zajistí skvělý vzhled jeho pokožky, jež bude svěží a krásná, masírované svaly uvolněné a odpočaté.

Medová masáž je starou, osvědčenou léčitelskou detoxikační metodou.

Med je od pradávna zařazován mezi přírodní zázraky; nejen jako energetická potravina, která je při fyzické námaze jediným přírodním zdrojem okamžitě použitelné energie, ale vzhledem k přítomnosti enzymů, minerálů a stopových prvků též jako léčebný prostředek. Při nachlazení je čaj s medem a citronem prvním léčebným počinem každého člověka.

Foto - Maria Kozánková

Medová masáž spojuje dvě terapeutické metody; mechanické účinky klasické masáže k uvolnění svalů za současného využití výborných detoxikačních účinků medu. Odlepováním rukou od pokožky dochází též k jejímu masivnímu prokrvení a uvolnění podkoží. Souběžně jsou díky medu odstraňovány staré usazeniny a škodliviny z hloubky tělesných tkání. Navíc se mohou přes reflexní zóny ovlivňovat i jiné orgány. Medová masáž je doporučována při ztuhlé bederní páteři a pocitu vracejících se bolestí mezi lopatkami, při pocitu vyčerpání v důsledku stresu, při napětí, nerovnováze v těle a nervových poruchách.

(Pokračování příště)

Hana KOLARÍKOVÁ,
vrchní sestra Lázní Luhačovice, a. s.

Jaroslava Svěčeného fascinuje historie houslí

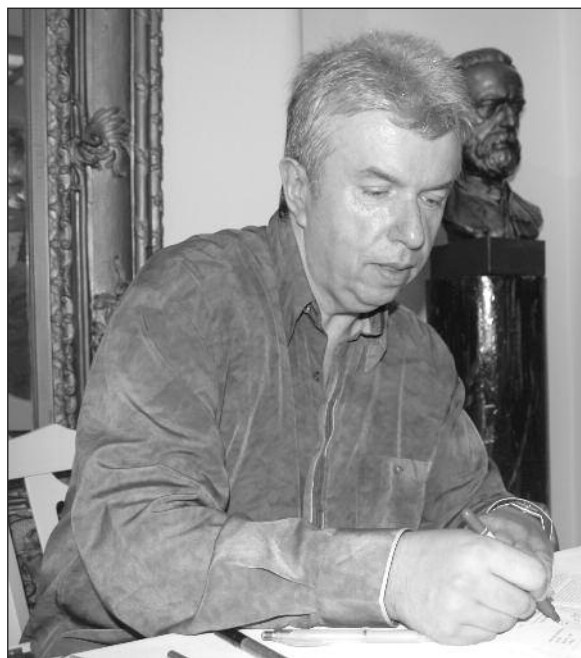
S houslovým virtuosem Jaroslavem Svěčeným jsme si popovídali před zahájením jeho koncertu, jímž uzavíral 18. ročník Festivalu Janáček a Luhačovice. Z jeho zajímavého vyprávění vybírám.

■ **Zahajoval jste Janáčkův festival v Hukvaldech a uzavíráte festival v Luhačovicích. Jaký máte vztah k Janáčkově hudbě?**

Po letech, co hraji Janáčka výhradně v zahraničí, se najednou povedlo, že ho mohu zahrát 2x na festivalech, které nesou jeho jméno. Prezентuji ho všude, hraji jak jeho raná díla, tak jeho slavnou sonátu. Na Hukvaldech jsem byl jako hráč poprvé, v Luhačovicích jsem však hrál před mnoha lety, snad ještě coby student. Janáček mi teď umožnil dostat se po dlouhé době do míst, o nichž člověk čte, má je rád a jsou pro něj symbolické. Kromě toho, že jsem natočil Janáčkovy skladby pro housle a klavír na CD, provází mě jeho hudba stále. Byl bych rád, aby si k němu našli cestu i tuzemští posluchači, protože mám pocit, že Janáček u nás ještě úplně nezakotvil. Říkal jsem to i na Hukvaldech, že se chlubíme světovou kvalitou a přitom je u nás spousta lidí, kteří si k jeho dílu cestu ještě nenašli. Je na nás, abychom i našince přesvědčili, že to je muzika krásná, zajímavá a že se jí nemusejí bát. Z Janáčka se mezi lidmi, kteří nechodí pravidelně na koncerty klasické hudby, vytvořil mýtus určité nedostupnosti. Ze skladatelů 2. pol. 20. stol. jsme udělali trochu sádrové busty, místo abychom v nich ponechali člověka. Kolikrát jsem při poslechu rádia, když mluvili o těchto skladatelích, měl pocit, že to snad nejsou ani lidé, tím se jim dost ublížilo. Mám-li zahrát „katafalkovou“ intonaci (jak jí říkám), a když hovoří o hudbě L. Janáčka způsobem, který nemůže přilákat k jeho hudbě mladou generaci, tak to nejde. Nazrál čas podle mne, aby si mladá generace Janáčka vychutnala. Měl jsem letos houslové kursy v Klášteřci nad Ohří, na nichž jsme Janáčka hráli s řadou interpretů, a musím říct, že mladí houslisté ho hrají a mají velmi rádi. Je skvělé, že ho budou hrát své generaci a že dnešní 16-18letí si cestu k tomuto autorovi najdou.

■ **Na jakých nástrojích budete dnes hrát a z jakého jsou období? A není pro vás náročné, když musíte ladit hned 6 nástrojů?**

To je, každý nástroj je jiný, ale chci ukázat lidem nejen hudbu, ale také housle, které v době života L. Janáčka vznikaly, protože se to netýká jen houslisty, ale i nástroje. Proč se ty housle takhle stavěly, každé mají specifický zvuk a i v době, kdy L. Janáček žil, housle prodělávaly jak u nás, tak v zahraničí vývoj a každý z houslařů stavěl nástroje a musel je stavět tak, aby se prodávaly, aby na ně interpreti chtěli hrát. To je důkaz, že také housle i vážná hudba podléhají módě,

Jaroslav Svěčený při autogramiádě po koncertě v Lázeňském divadle

protože jinak se hrálo ve 20. stol., jinak se hraje dnes a vývoj v interpretaci je pořád znát, za 50 let se zase bude hrát trochu jinak. Ty housle vznikaly v určité době a je vhodné ji lidem přiblížit. Je zbytečné, abych připomínal na Janáčkově festivalu v Luhačovicích jeho životopisná data, ale chci přiblížit jeho hudbu i z pohledu toho, na jaké nástroje lidé tu hudbu tenkrát hráli.

■ **Jak dlouho se zabýváte historií houslí?**

Zabývám se jí řadu let, je to vedle hraní můj největší koníček. Už jsem natočil celou historii českých houslí na 5 CD a 1 DVD, což je důkaz, jak ještě málo víme o téhle kultuře, protože slavné české housle, na něž člověk hraje, jsou housle, jejichž autoři si svůj věhlas vydobyli nejen u nás, ale především v Evropě. Je dobré, že se jejich jména začínají objevovat, protože to byli slavní mistři. Když např. řeknu jméno Karel Boro-mejský Dvořák, tak nikdo netuší, že to byl náš největší houslař 19. stol. a byl o 2 roky mladší než L. Janáček. Byl to jeho současník a nástroje stavěl tak proto, aby hudba zněla podle představ tehdejších posluchačů. Pracoval v nejslavnějších dílnách v Paříži a po necelých 30 letech se vrátil v r. 1885 do Prahy a stavěl housle ve francouzském stylu, protože to byl módní artikl. Jeho housle mají nádherný třešňový lak, typický francouzský, když v zahraničí jeho nástroj ukáží, tak všichni říkají, to jsou nádherné francouzské housle, odpovídám, až na to, že jsou z Prahy. Pak budu hrát na housle od Antonína Sitta, jehož dcera byla první představitelkou Mařenky a všech titul-

ních rolí v operách Bedřicha Smetany. Dále hrají na housle Ferdinanda Augusta Homolky, což byl taky současník Janáčkův, a protože stavěl tak dokonale nástroje podle modelu Stradivariho vč. oranžovo-zlatého laku, že mu i zahraniční znalci říkali pražský Stradivari. Jeho housle mají krásný zvuk do velkých sálů, jsou to zvukové nástroje a v tom kontrastu představím housle z r. 1750, které jsou ze severní Itálie, jsou v malém formátu a uká-

ži, na co se hrála tenkrát barokní hudba, ty housle hrají úplně jinak. Pozná to i laik, že mají daleko subtilnější, tenčí zvuk a mají krásné stříbřitou barvu. Ale aby na ně člověk hrál Janáčka, tak na to není ještě ten nástroj hodně zvukný, spíš barevný. Takže každý nástroj je osobitá záležitost, dokresluje dobu, ve které Janáček žil a na jaké nástroje svou hudbu poslouchal.

■ **Čeho chcete popularizací nástrojů dosáhnout?**

Vzhledem k tomu, že tento projekt dělám už poměrně dlouho i mimo Janáčkovy záležitosti, protože mapuji historii po staletích, tak zkouším různé nástroje. Hraji např. na housle z Domu U Tří housliček na pražské Malé Straně, v Nerudově ulici, kde byla první významná houslařská dílna v Praze. A tam byl Jan Oldřich Berle, který přišel do Prahy z Füssenu z dnešního rakousko-německého pomezí a stal se jedním ze zakladatelů slavné pražské houslařské školy. Jsou to housle břichaté, mají obě desky klenuté, protože tenkrát tu nebyl v módě žádný italský prvek, žádný Stradivari ani Guarneri, ale stavěly se zde housle podle Jacoba Stainera, což byl německý Stradivari, který dělal housle užší a břichaté – jak vrchní, tak spodní desku. A ty housle hrály úplně jinak. Ta historie mě fascinuje, ty nástroje, což může potvrdit každý zahraniční odborník, jsou dokonalá umělecká díla, to nejsou žádné housle o 2 kategorie horší než francouzské nebo italské. Akorát mají zatím smůlu, že jsou pouze české, protože nemají jméno toho houslaře, a to je cíl mého projektu, aby se zviditelnily

české nástroje, abychom se jimi mohli v zahraničí chlubit.

■ **Co vás vlastně přivedlo k historii houslí?**

Narodil jsem se v Hradci Králové a můj děda mě vodil již od 4 let do rodiny Pilařů, což jsou mistři houslaři, a já jsem se u dědečka začal zajímat nejdřív o lak, protože mi to pěkně vonělo. Potom mi o tom povídal a tím to začalo, dostal jsem chuť se tím zabývat, což dělám celý život, v r. 2008 jsem byl jmenován soudním znalcem v oboru smyčcové hudební nástroje. Dnes musím znalosti, které jsem za život získal, dát do služeb, jsem schopen popsat a pregnančně rozpoznat předložený nástroj. Slavní mistři, co tu byli před námi, z tohoto světa odcházejí a je dobře, že je nás pár, co se tomu dál budeme věnovat.

■ **Vzpomněli jsme hukvaldský a luhačovicický festival, Klášterec nad Ohří. Jste spoluzakladatelem Smiřických svátků hudby, festivalu v Chodovské tvrzi, jste uměleckým ředitelem na Kociánově houslové soutěži. Čím vás lákají festivaly?**

Na festival v Chodovské tvrzi, jenž patří k tradici pražského kulturního léta, se zase hned vracím, protože je teprve v polovině. Léto si bez tohoto festivalu, který se odehrává na nádvoří Chodovské tvrze, jejíž základy jsou z 11. stol., ani neumím představit. Není jen pro pražské posluchače, jezdí tam již lidé z celé republiky. Do zakládání festivalů jsem se dal proto, že je potřeba klasiku mnoha lidem přiblížit jinou formou, než jak se to běžně dělá. Musíte sestavit dramaturgii, která lidi osloví, ale zase nechcete, aby byla podbíživá, nesmí být také moc náročná, aby se lidé nebáli na to chodit. Začal jsem na festivalech realizovat projekty, které přitáhnou lidi ke klasické hudbě, což se mi začíná dařit a oslovujeme jak mladší generace, tak i střední generace, jež ke klasické hudbě teprve nacházejí cestu. Pokud to nebudeme dělat, tak bychom se se zlou potázali, a to si nejsem jist, jestli si to všichni v oblasti vážné hudby uvědomují, že by to mohlo být alarmující. Poněvadž naše umění interpretů stojí a padá s tím, že na něj musí chodit lidé. A když nebudou lidé chodit na koncerty, tak si můžeme hrát doma, říkat si, jak jsme úžasní, ale nebudeme mít komu tu klasickou hudbu předvést. Je proto důležité, abychom si vypěstovali také další generace, které budou chodit rády na koncerty, poněvadž pro smysl našeho konání potřebujeme plné sály, abychom měli komu klasickou hudbu hrát.

Marta KOZÁNKOVÁ

Jan Cimický: Psaní je pro mě pud sebezáchovy

Populární primář MUDr. Jan Cimický, CSc., z pražské Modré laguny, centra duševní pohody, a velmi plodný spisovatel uspořádal v kavárně LH Palace 24. června besedu s názvem Čas a lidé, které jsem potkal. Po závěrečné autogramiádě jsem se ho dotázala:

Foto - Marta Kozánková

■ Zažila jsem již vaši besedu na festivalu Divadelní Luhačovice, a byla jsem dnes překvapena, jak jste udržel pozornost více než 90 posluchačů vyprávěním o osobnostech literárního světa, zatímco na oblíbené historiky z natáčení došlo až v závěru. Jaký jste z ní měl pocit vy?

Musím předeslat, že mně se v Luhačovicích líbí. Myslím si, že to je dáno také klimatem, že lidé jsou uvolnění a je možné jim předkládat i jiné věci, než na které jsou sami zvyklí. Lidé, kteří sem přišli, měli za sebou několik procedur, možná procházka a byl docela hezký den, tak si tady sedli a byli ochotni se otevřít a po-

slouchat. To, že jsou ochotni se otevřít, je velice důležité. Žijeme dnes v době, kdy jsou lidé schouleni do sebe, atomizují se, izolují se jeden od druhého, ve společnosti narůstá agresivita, někdy i nenávisť, kdy se bulvár topí v tom, jak na někoho plivnout a někomu ublížit. A tady najednou byla posluchačům nabídnuta vzpomínka na lidi, kteří třeba pro ně v životě taky něco znamenali, na osobnosti, které už nejsou mezi námi. A já si myslím, že je dobré občas vzpomínat na ty, kteří psali naši historii.

■ Začal jste vzpomínkami na M. Majerovou a J. Glazarovu, které navzdory povinné školní četbě a dnešního odmítání všech předešlých vzorů jsou velké spisovatelky. Napsaly krásné novely, i když ne všechna jejich díla jsou skvosty. A básník J. Seifert je úplně mimo diskusi.

Marie Majerová byla člověkem, který mně první povídal o Francii, v r. 1907 tam studovala ze svého prvního honoráře za Panenství, a vyprávěla mi o tom, jak je Paříž podhlovaná jako ementál, že jsou tam stoky a metro. Já jsem si moc přál, když mi to vyprávěla, abych to poznal a viděl na vlastní oči. Přátelství s J. Glazarovou bylo tak hluboké, že mi

byla dokonce svědkem na svatbě. Takže všichni tihle lidé mě hodně ovlivnili a rád na ně vzpomínám.

■ Asi jste si jako budoucí psychiatr z nich hodně bral.

Asi je potřeba, aby si člověk bral ze všeho, co vidí kolem sebe. Mám pocit, že žijeme v prostředí, které nám něco nabízí a my to buď vidíme, nebo nevidíme. A je škoda, když to nevidíme.

■ Jste velmi plodný autor, kolik máte již vydaných titulů?

K dnešnímu datu vyšlo celkem asi 80 různých vydání knížek, z nichž asi 60 je originálních, pak jsou to překlady nebo reedice knížek. Ale vzhledem k mému věku, když od studentských let píšu, tak je to jen ukázka toho, že se člověk nemá flákat.

■ Co vám to psaní dává?

Pro mě to je pud sebezáchovy, protože kdybych dělal jenom psychiatrii, tak nakonec budu sám svým vlastním pacientem, poněvadž se topíte jenom v malérech, smutku, problémech, depresích, úzkostech. A když píšete, tak si to můžete vymýšlet. Tam si člověk může psát i něco hezkého, když chce, a může si hrát na jakéhosi stvořitele.

■ Jste obdivovatelem Francie.

Dnes už nejen Francie, ale taky Čína, to jsou dvě země a dvě kultury, které pro mě hodně znamenají a z nichž se člověk neustále něco učí, takže se do obou zemí rád vracím. A měl jsem to štěstí, také zde jsem to na besedě říkal, poznat se i tam se vzácnými lidmi, kteří mi hodně přinesli.

■ Francii jste poznal již dávno a kdy Čínu?

Ve Francii jsem byl poprvé v 18 letech a ani bych nespočítal, kolikrát jsem tam byl od té doby, tak 2 roky života jsem tam určitě strávil. A v Číně jsem byl 8x od r. 1995. Ale to je ještě pořád málo, Čína je tak velká a bohatá svou kulturou a přírodou, že ji člověk nikdy nemůže poznat úplně.

■ Na Literární Luhačovice jezdíte od 1. ročníku. Vynechal jste vůbec některý?

Nevynechal, jsem tady každý rok a myslím si, že je dobře, že se takhle můžeme setkávat a že se tady literatura vždycky aspoň na pár dní stane naším středobodem vesmíru. Vždycky jsou u toho, letos prvně ne, protože byly problémy s ubytováním, mladí autoři, kteří se tu dozvídali od nás určité taje způsobu psaní a my jsme se mohli dělit se svými nástupci o naše postřehy a ještě to taky stálo za to.

Marta KOZÁNKOVÁ

U Janáčka cítím neuvěřitelnou...

(Pokračování ze str. 1)

Sešla se zajímavá shoda několika okolností, za prvé do programu koncertu jsme zařadili smuteční Hindemithovu skladbu, aniž bychom věděli, že zemře. Za druhé přijel sir Mackerras do Luhačovic v r. 2007 a bydlel tehdy v Jurkovičově domě. Za třetí Konstantin Boyarsky ještě letos v březnu hrál v orchestru při uvádění opery Příhody lišky Bystroušky v Londýně a sir Mackerras ho dirigoval.

■ Měl jste příležitost se s ním také setkat?

Nesetkal jsem se s ním již dlouho osobně. Ale na začátku mé kariéry při uvádění řady letních proms koncertů v BBC v Royal Albert Hall jsem hrál Janáčkovu Concertino na klavír a sir Mackerras koncert dirigoval.

■ Také letos jste současně s orchestrem mladých britských hudebníků vystoupili na hudebním festivalu v Hukvaldech. Jak hodnotíte spolupráci obou Janáčkových festivalů?

Hodnotím kladně, že se oba festivaly propojují, což by mohlo oběma festivalům jednak napomoci ekonomicky. A jednak zahraniční umělci, pokud sem přijedou, poznají nejenom Luhačovice, ale i Hukvaldy, Janáčkovu rodiště. Tamní festival má však jinou atmosféru než Luhačovice. Koncerty v Hukvaldech krásně vyzní, pokud se mohou konat v přírodě, ale bohužel při našem koncertu přišlo, takže musel probíhat v sále školy, který není akusticky optimální, takže tak dobře nevyzněly.

■ Na dalším koncertu hrálo kvarteto z Velké Británie kromě Janáčka a Mozarta také skladbu britského autora Richarda Blackforda, který byl osobně přítomen.

Kvarteto patří mezi nejznámější mladá kvarteta v Británii. První houslista studoval ve Vídni a jsem rád, že tito mladí hudebníci neznají jen Velkou Británii, ale poznávají a nasávají atmosféru také ze střední Evropy. A sólista večera David Campbell je otec prvního houslisty a patří k předním klarinetistům ve Velké Británii. Richard Blackford je známý převážně jako skladatel filmové a televizní hudby, ale píše také klasickou hudbu. Pozval jsem ho proto, že o něm vím, že je velkým obdivovatelem Janáčka, sdílíme spolu vášeň pro Janáčkovu hudbu od mládí. A v jeho dílech je cítit vliv Janáčka, přestože je to osobnost s vlastní tvorbou. Těší mě, že uvedená Blackfordova skladba vznikla na základě velšského románu, v níž zazní velšský hymnus. V dnešní době skladatelé současné hudby začínají psát melodičtější hudbu než před časem, kdy byla disharmonická, jde jim víc o to, aby ji publikum chápalo a líbila se mu. Hodně skladatelů přemýšlí intelektuálně a jejich hudba je vykonstruovaná a zapomínají na to, že hudba je k poslechu, a ne nějaká matematická formule. Melodičtější byla také uvedená skladba Konstantina Boyarského. Pokud nebude hudba srozumitelná, aby ji publikum přijalo, pak nemá smysl. I když musím říct, že Janáčkovu hudbu nezíská obdivovatele hned napoprvé, je těžká, musí se častěji poslouchat, aby pronikla do povědomí, aby si posluchači na ni zvykli a rádi ji poslouchali. Zároveň musím i já, jako dirigent, abych jeho hudbu dobře dirigoval a skladba dobře vyzněla, jeho hudbu velice dobře znát a mnohokrát si ji poslechnout, abych ji zažil a pochopil. Jeho hudbu musí znát dobře nejen dirigent, ale i celý orchestr, aby ji správně zahrál, aby vycítil, jak ho dirigent vede. V r. 2008 jsem

na Janáčkově festivalu v Brně dirigoval Glagolskou mši a byl jsem nadšen, jak orchestr i pěvecký sbor Janáčka perfektně znal, cítil a vnímal, že jsem měl jako dirigent velice snadnou práci, ale také velkou radost.

■ Řekněte mi, čím vás tak fascinuje Janáčkovu hudba?

Neznám jediného skladatele 20. století, který by byl tak originální. Vytvořil svou vlastní hudební řeč, aniž by mu někdo pomáhal. Jeho hudba nemá nic společného s hudbou, která byla před ním ani po něm. Nemá žádnou hudební školu jako Wagner, Berg či Schönberg. Nejvíce mi imponuje jeho koncept harmonie, rytmu a melodie. Vydířil ve své hudbě velkou vášeň, kterou měl v sobě jako člověk. Neustále překvapuje, když prudce přeruší hudební motiv a začne úplně někde jinde, jako byl proměnlivý ve svých náladách. Byl prvním hudebním skladatelem, který se zajímal o nápěvky mluvy, podle tónu hlasu poznal pocity člověka, což nikdo před ním neudělal. A ještě je jeden důvod originality jeho hudby. Na začátku své kariéry hodně dirigoval a po čtyřicítce s tím úplně přestal. A když se ho kdosi ptal, proč už nediriguje, tak inteligentně odpověděl: „Když budu dále dirigovat skladby jiných autorů, tak bude nemožné, abych se vyhnul ovlivnění jejich hudbou.“ A Janáček chtěl tvořit své dílo, jež by nebylo nikým jiným ovlivněno. Např. velký skladatel Gustav Mahler byl vynikající dirigent a byl znám více jako dirigent než skladatel, ale řeknu vám, že když diriguji Mahlerovu hudbu, tak v ní cítím vlivy mnoha jiných skladatelů jako Beethovena, Schuberta, Wagnera. A to u Janáčka není, tam slyším a cítím jenom jeho neuvěřitelnou originalitu.

Marta KOZÁNKOVÁ

Mám žáky po celé republice

S prof. Janem Hališkou jsem natočila rozhovor během společenského setkání, které se odehrálo v Jurkovičově domě po zahajovacím koncertu Janáčkova festivalu.

■ **Nadace L. Janáčka, v jejíž správní radě zasedáte, podporuje tento festival.**

Je zřízena k tomu, aby spravovala majetek, pomocí něhož může finančně podporovat aktivity, které šíří skladby L. Janáčka a zviditelňují jeho jméno. Festival, na jehož každém koncertě zazní Janáčková skladba a je navíc s mezinárodní účastí, si podporu vrchovatě zaslouží.

■ **Jak vítáte spolupráci luhačovicického a hukvaldského festivalu?**

Považuji to za velice šťastné rozhodnutí. Oba festivaly znám, hukvaldský trochu víc, protože žiji v Ostravě a sám jsem na něm mnohokrát vystupoval, znám také jeho pořadatele, byl jsem jednou dobu i v dramaturgické radě. Zvláště v dnešní době, kdy je třeba uvažovat i ekonomicky, je to rozumné.

■ **Zahajovací koncert, který zazněl i v Hukvaldech, dirigoval J. Latham-Koenig, ve světě proslavený mj. tím, že propaguje Janáčka. Přivezl sem již potřetí mladé umělce ze zahraničí. Jaký jste měl dojem z toho, že cizinci hráli Janáčkovu hudbu?**

Byl jsem velice zvědav a festival může být se zahajovacím koncertem naprosto spokojen. Již při odpoledním zahájení u Janáčkovy busty jsem se zmínil, že považuji za obrovský přínos, že Janáčka začínají hrát mladí zahraniční umělci, což je poslední dimenze k jeho velikosti, jež zatím chyběla. Janáček je slavný tím, že jeho opery hrají ve všech světových operních domech, jeho symfonické skladby se hrají na velkých mezinárodních festivalech, a to, že sem přijíždějí mladí hudebníci ze zahraničí a s takovým nadšením a porozuměním hrají jeho hudbu, je veliký přínos k Janáčkově myšlence.

■ **To, že Janáčka k nám přivázejí nyní cizinci, je zajímavé.**

Po mnoho desetiletí vyvážely Janáčka naše soubory, smyčcová kvarteta, komorní orchestry, dirigenti a osobnosti, jako byl nedávno zemřelý dirigent sir Charles Mackerras, který tomu zasvětil celý život. Máme však v ČR další dirigenti z ciziny, např. šéf filharmonie v Teplicích Kanadčan Charles Olivier-Munroe, který podobně jako Mackerras studoval u českého pedagoga (prof. Otakara Trhlíka) v Brně a už tady zůstal. Mluví krásně česky a dělá rovněž velice záslužnou práci v propagaci Janáčkova jména. Obdobně dirigent Jan Latham-Koenig je iniciátorem projektů, v nichž se mu podařilo seskupit kvalitní hráče a nadchnout je pro Janáčkovu myšlenku a procítění jeho hudby, která není jednoduchá. I když jsem se s tímto dirigentem potkal osobně až při zahájení, bylo mi od prvního momentu jasné, o jakou osobnost jde, že je to temperament a hudební formát, který si s Janáčkem dobře

rozumí, je jím sám fascinován a své nadšení dokáže přenést na mladý soubor.

■ **I když významu sira Mackerrase asi jen tak někdo nedosáhne.**

Mackerrasovo úsilí je těžko srovnatelné s kýmkoliv jiným. Od našeho geniálního dirigenta Václava Talicha se naučil Janáčka správně cítit a díky svému obrovskému hudebnímu talentu se s Janáčkem natolik sblížil, že uváděl jeho největší díla po celém světě, ale také stál za ním svou autoritou a vysokou dirigentskou kvalitou. Pro českou hudbu a pro Janáčka tak udělal neuvěřitelně mnoho.

■ **A trochu osobněji. Vaše studia, umělecké a pedagogické působení je rozloženo mezi Brno a Ostravu.**

Máte pravdu, je to celoživotní spojení. Jsem rodilý Ostravák, ale nejlepší studijní léta jsem strávil na JAMU v Brně u prof. Bohuše Herana, kde jsem dohnal ztracená léta (po gymnáziu a 2 roků na strojní fakultě, vč. roční praxe v železárnách). Další brněnskou periodou bylo 10leté pedagogické působení na JAMU. Mezitím jsem 3 roky hrál ve Státní filharmonii Brno jako zástupce koncertního mistra. Navíc jsem na JAMU v r. 1992 habilitoval na docenta a před 3 lety jsem tam byl jmenován profesorem.

A k Ostravě – jsem vlastně Lach, stejně jako byl Janáček. Ostatně hrál jsem ho celý život. Snažím se všude Janáčkovu hudbu propagovat, protože si za ní stojím celým přesvědčením. V Ostravě jsem hrál téměř 20 let jako koncertní mistr Janáčkovy filharmonie, poté jsem ji 10 let řídil jako ředitel. Dále jsem vyučoval jako profesor Janáčkovy konzervatoře a také jsem spoluzakládal Fakultu umění na Ostravské univerzitě, jež má některé vynikající absolventy jako např. Jirku Vodičku, který byl úspěšným účastníkem také zdejších Hudečkových kursů. Součástí byla také koncertní činnost – jak sólistická, tak v komorních souborech, 20 let jsem byl členem a sólistou Komorního orchestru L. Janáčka, se kterým jsem Janáčkovu Suitu pro smyčce (která zazněla v programu zahajovacího koncertu – pozn. M. K.) hrál více než 1000x. Mj. také na zahraničních turné v USA, Japonsku a po celé Evropě. Dále jsem působil v komorním souboru Musici moravienses. A rovněž jsem 52 let členem (od založení) muziky Technik Janka Rokyty v Ostravě, s folklorem mám úzké spojení celý život.

■ **Propojuje se dobře pedagogická práce s aktivním interpretem?**

Propojují se fantasticky, což jsem si celoživotně mohl ověřit. Ten, kdo učí hrát na nějaký nástroj, to musí umět zahrát sám. Také na tomto poli jsem docela spokojen, protože jsem za život vychoval 65 umě-

leckých absolventů, kteří dnes působí v prestižních orchestrech nebo jako sólisté. Mám žáky po celé republice, ve slovenské a brněnské filharmonii, v mnoha filharmonických orchestrech, a např. v Janáčkově filharmonii Ostrava je z 10 cellistů 8 mých bývalých žáků.

■ **A vy sám hrajete na violoncello stále?**

Snažím se hrát dodneška, mám teď menší pedagogický úvazek, takže mám více času. Za 14 dní mám např. koncert na festivalu v Banské Štiavnici, kde budeme hrát s kolegou doc. Eugenem Prochácem a manželzy Hanouskovými, bude to taková violoncellová hostina.

■ **Nehrál jste někdy také v Luhačovicích?**

Hrál jsem tu 3x, dokonce svůj debut, v r. 1963 jsem tady měl první celovečerní koncert v dnešním hotelu Morava. Pak jsem tu hrál se zlínskou filharmonií Dvořákův koncert, který dirigoval můj bratr

Foto – Marta Kozánková

(Rostislav Hališka je dirigentem – pozn. M. K.) a potřetí jsem tady hrál opět se zlínskou filharmonií pod taktovkou dirigenta Miloše Machka.

■ **Takže i proto máte k Luhačovicím vztah?**

Již 10 let se tu objevuji jako host v Domě Bedřicha Smetany, což byl nápad mé manželky, a stalo se to pravidelnou součástí našeho života. Jezdíme sem na týdenní pobyt a během něj navštěvujeme koncerty a divadelní představení. Je zde velice krásné prostředí, Janáčkův duch tady pořád existuje, to jsme si dnes zase ověřili.

Marta KOZÁNKOVÁ

Foto – Marta Kozánková

Kapela mých snů

Přiznala Zuzana Lapčiková, která se svým Kvintetem zaplnila Lázeňské divadlo během svého koncertu na Janáčkově festivalu. Publikum známé cimbalistce a zpěvačce a jejím spoluhráčům tleskalo vestoje. Na otázku po krásných vlasech a posledních počinech vysvětlila, že si je musela nechat ostříhat (byla dokonce až na ježka) kvůli natáčení filmu 80 dopisů režiséra Václava Kadrnky, který zpracoval autobiografický příběh (film by se měl objevit v kinech letos na podzim). Zároveň sdělila, že má s Kvintetem, který nazvala kapelou svých nejskrytějších snů, poněvadž jsou všichni muzikanti výborní instrumentalisté a navíc nesmírně tvůrčí a přístupní ke všem jejím nápadům, za sebou natáčení vánoční desky moravských adventních a vánočních písní a koled. Když jsem jí tlumočila uznání posluchačů, jen se některým zdálo, že její krásný zpěv trochu přehlušovali spoluhráči např. bicí, vysvětlila: „Mikrofony jsme vůbec nepoužívali, protože to nešlo v komorním prostoru divadla, které má svůj přirozený dozvuk, ale kvintet spolu nemůže hrát, pokud by to nebylo elektronicky vyvážené. Takže vůbec nazvučené nebyly bicí, kontrabas a saxofon, nazvučen byl jen cimbál, zpěv a klavír. Je to akustický problém, protože prostor divadla má natolik přirozený dozvuk, že se bicí i další nástroje dál nesou.“ Na můj obdiv, jak se jí podařilo zvládnout 4 jazzmany a udržet je u folkloru, reagovala: „Pro mě je to velká pocta, poněvadž jsou všichni silné osobnosti, 2 vyučují na JAMU v nově ustaveném jazzovém oddělení, takže jsou naší jazzovou špičkou – myslím slezský přínos Rostu Fraše (saxofon) a hanácký přínos Kamila Slezáka (bicí). A slovensko-pražsko-romský přínos – 2 silné osobnosti jsou prostě přírodní úkaz, pocházejí ze slavných romských rodin. Pro oba jak Josefa Feča (kontrabas), tak Ondreje Krajňáka (klavír) je muzika absolutní součástí bytí. Jejich hudební vnímání je pro mě neuvěřitelný zážitek, toho, že spolu rádi hrajeme, si velice vážím. Navíc je to obrovská energie, protože jsou všichni mladší než já (smích), cítím za sebou na jevišti obrovský tlak, což je úžasné.“ A na uznání posluchače, že je pokračovatelkou Janáčka, dodala: „Je to pro mě ohromná pocta a jak jsem říkala v úvodu na jevišti, že každý, kdo se zabývá moravskými tématy hudebního folkloru, budeme jednou konfrontováni s Mistrem, protože Janáček a Martinů se v této moravské hudbě dostali už na zač. minulého stol. na nějakou akademii a my jsme v jakémsi embryonálním stadiu a pořád hledáme to, co už oni mnohdy objevili. Ale pro mě je velice důležité, jak je to v Janáčkově patrné, že jeden jediný tón má neskutečnou sílu a dokáže vystavět třeba celou skladbu. A lidé, s nimiž jsem tu dnes hrála, jsou ochotni přistoupit na hledání, kam nás to dovede, moment náhody je pro nás neskutečně fascinující a cenný. Doufám, že se snad Mistr v hrobě neobrácí a snad mu trochu konvenuje to, co vytváříme. MK

Lázeňské tamtamy aneb Ze společnosti

☞ Výstava ročníkových a maturitních prací žáků **SOŠ Luhačovice** oživila halu Vincentky, kde si ji mohli (17. až 27. června) prohlížet lázeňští hosté a návštěvníci Luhačovic při poplžení léčivého pramene. Podobně také výstavu jemných fotografií **Evy Banetkové** (28. června až 12. července) a od vernisáže (21. července) až do 2. srpna (v podzimní repríze 13. až 30. září) mohou obdivovat fantazii luhačovických školáků a mládeže, jež se nechali inspirovat **Leošem Janáčkem**.

☞ 18. literární Luhačovice, jejichž **spolupředatelem je SOŠ Luhačovice, proběhly letos z provozních důvodů (oprava školní budovy a Domova mládeže, které tvoří zázemí pro ubytování a stravování účastníků) v pozměněné podobě. A to formou besed známých spisovatelů ve školách, knihovnách atd. ve Valašských Kloboukách, Slavičíně, Valašském Meziříčí, Zlíně a také (23. června) v Městské knihovně v Luhačovicích. Spisovatelé Václav Dušek, Petr Prouza (poskytl LL zajímavý rozhovor, který uveřejníme v budoucnu), Václav Suchý a Karel Milička zaujali mladé i odrostlejší čtenáře.**

☞ Populární operetní pěvkyni **Pavlu Břínkovou**, která se v Luhačovicích vždy těšila velké přízni diváků, mohli potkávat lázeňští hosté v LH Palace, kde v závěru června a začátkem července čerpala lázeňský pobyt.

☞ **Legendární Spirituál kvintet, jenž slavuje letos své 50leté působení, se (1. července) představil publiku ve vyprodaném Lázeňském divadle ve skvělé formě a jeho zakladatel Jiří Tichota zavzpomínal, jak v Luhačovicích vystoupil před mnoha lety.**

☞ **Cikánski diabli na zdejší koncertu (7. července) ve vyprodaném Lázeňském divadle zvedli svou temperamentní hrou upravených klasických a rumunských, ruských, maďarských, cikánských, židovských folklorních písní a melodií posluchače k potlesku vestoje.**

☞ **Přední slovenská herečka Soňa Valentová si se svou krásnou a talentovanou dcerou Katarínou Hasprovou, která se etabluje jako muzikálová zpěvačka, vybrala pro svůj relaxační pobyt začátkem července Jurkovičův dům. (Naše čtenáře potěšíme rozhovorem s oběma v budoucnu).**

☞ **Ochuzené možnosti koupání v Luhačovicích a blízkém okolí (kvůli probíhající přestavbě koupaliště na krytou plovárnu v centru města) obohatilo (10. července) otevřené koupaliště v Pozlovicích u Luhačovické přehraď. Vodní areál s plavečným bazénem, bazénem s atrakcemi, tobogánem, skluzavkou, dětským bazénem ad., ocení děti, ale i dospělí.**

ma

Ze života a. s. Nemožné ihned, zákraky do 3 dnů

Na narozeninovou party pozvala 22. července do vinárny Domino své spolupracovnice, vedoucí pracovníky Lázní Luhačovice, a. s., a další kolegy, aby v jejich kruhu oslavila životní jubileum **MUDr. Helena Lutrová (na snímku)**, pod jejímž pečlivým drobnohledem závodní lékařky všichni víceméně prošli. Svou důkladnou péči zahrnovala klienty luhačovických lázní od r. 1984 a coby závodní lékařka má od r. 1990 až dosud téměř 1 000 pacientů, vedle současných také bývalé zaměstnance akciové společnosti včetně místních obyvatel. Blahopřejeme.

Foto – Maria Kozánková

V horkých červencových dnech se do zelených evropských končin vypravily a do lázeňské péče LH Palace svěřily 2 velké skupiny Izraelců. Nejčastěji obyvatelé velkých měst jako Jeruzaléma, Haify, Tel Avivu, Asdodu přijíždějí (někteří opakovaně) během hlavní sezony na 14 až 21denní léčebné pobyty. Jejich dlouhá cesta vede na letiště do Vídně, odkud jsou přepraveni do Luhačovic. Ostatní lázeňští hosté či personál LH Palace je slyší mluvit nejčastěji rusky, také německy a anglicky. Paradoxní je, že je letos v Luhačovicích vítá pomalu stejně horké léto jako v jejich vlasti, ale naštěstí je neochudí o pohled do zeleně, který zde pokaždé obdivují.

V době letních prázdnin jsou jako vždy plné obě dětské léčebny, zvláště školní mládež a dorostenci je využívají k léčebným pobytům a v parných dnech je nejvíce obležený venkovní bazén s osvěžující vodou a chladivými sprchami.

I přes dlouhotrvající vedra nemá akciová společnost problémy s vodou, jak s pitnou a užitkovou, tak ani s tou minerální, takže ji může svým hostům poskytovat ve všech formách bez omezení.

LL

Představujeme Vám

Pro to stát se kuchařem nemůže být lepší motivace, než to, že se již od malíčka motal v kuchyni, s chutí pomáhal např. péct vánoční cukroví a od ruky mu šlo i jeho zdobení. To je případ **Jiřího Kubáně**, který je kuchařem v lázeňském hotelu Jurkovičův dům.

Foto – Maria Kozánková

Rodák ze Šumic (u Uherského Brodu) se vyučil kuchařem v SOŠ a SOU v Luhačovicích, takže školní praxi si vyzkoušel např. v hotelu Alexandria, Morava ad. Po vyučení v r. 2002 absolvoval civilní službu v Domově důchodců v Nezdenicích a poté pracoval téměř rok v kuchyni rekreačního střediska Kordárna ve Starém Hrozenkově. V dubnu 2005 nastoupil, aby se něco nového naučil, do kuchyně LH Jurkovičův dům. Vedle přátelského pracovního týmu ho zde čekalo příjemné prostředí vč. toho, že tu přišel do styku s více druhy surovin (na rozdíl od předchozí jednotvárné závodní jídelny) a také tady mohl při společenských setkáních s rautem vidět zajímavé osobnosti, prezidentem republiky počínaje a slavnými umělci konče. Se 4 dalšími kolegy se v kuchyni střídají v přípravě masa či příloh (vč. salátů), kde si rád vymyslí oblohy. Na ranní a odpolední směně, kdy snídaně a večeře jsou formou rautu až pro 85 lidí (obědy cca pro 60 hotelových hostů) se pak střídá u bufetového vozu v restauraci, kde servíruje jídlo podle přání hostům, zatímco kolega v kuchyni dokončuje přípravu a doplňování. Při této práci, kdy jídlo musí nejen hezky vypadat, ale i hostům chutnat, je důležitá souhra a zodpovědnost spolupracovníků, ale také jejich iniciativa. Sám vaří rád všechno, přičemž přípravu rautů přes vaškerou námahu považuje na rozdíl od běžného vaření za zábavu. A nebrání se vaření ani doma, jeho specialitou je vepřové koleno pečené v klasické troubě na dřevo. Má však rád změnu, proto se těší, že bude členem budovaného týmu ve zrekonstruovaném wellness hotelu Alexandria, kde se využijí nové technologie vaření.

Bydlí v rodinném domku (který opravuje) v Šumicích a do Luhačovic denně dojíždí. Ke koníčkům patří bylinková zahrádka, v níž pěstuje 12 druhů bylinek na vaření i čaje. Svě výpěstky využije jak v práci, tak si část nasuší pro vlastní potřebu. K potěšení patří procházky v přírodě a zimní sporty.

MK

Vaří pro Vás šéfkuchař

Dnešní menu pro Vás přichystal **Emil Malovaný**, šéfkuchař II. dětské léčebny (Miramonti). Připravil ho následovně: **předkrm** – husí játra v růžovém oleji, **polévka** – cibulová se zastřeným vejcem a sýrem, **hlavní chod** – pečená kachna na medu s jablky, červené zelí a lokše a jako **moučník** valašský frgál s hruškovými povídky. Popisu všech dobrot by nestačil rozsah naší rubriky, proto nejprve vybíráme hlavní chod a k dalším se vrátíme v budoucnu.

KACHNA PEČENÁ NA MEDU S CIBULÍ A JABLKY (pro 4 osoby)

Suroviny: 1 kachna, 3 lžice medu, 2 cibule, 4 jablka, hřebíček a nové koření (4 ks), sůl, kmín

Postup: Očištěnou, osušenou kachnu prosolíme a okmínujeme uvnitř, naplníme 2 jablky zbavenými jádřinců a zašijeme. Kachnu nejprve osolíme pak potíráme medem s vodou ze všech stran v pekáči, kde ji občas otáčíme a necháme marinovat. Po 2 hod. dáme kachnu podlitou vývarem péci asi na hodinu, pak přidáme na jemná kolečka nakrájenou cibuli a jablka, hřebíček a nové koření. Je-li třeba, kachnu podlijeme a za stálého přelévání dopečeme. Šťávu procedíme a kachnu naporcujeme. Podáváme maso polité šťávou s červeným zelím a lokšemi.

ČERVENÉ ZELÍ

Suroviny: 600 g červeného zelí, 1 jablko, 1 dl červeného vína, rozinky, olej, cukr, ocet, bílý pepř, sůl

Postup: Drobně nakrájené zelí vložíme na rozehřátý olej, přidáme rozinky, podlijeme vodou, osolíme, opepříme a dusíme. Měkké zelí podlijeme vínem, přidáme oloupané a najemno nakrájené jablko a cukr a dusíme doměkka. Hotové zelí dochutíme.

LOKŠE

Suroviny: 600 g vařených oloupaných brambor, 130 g hladké mouky, sůl, kachní sádlo

Postup: Prolisované brambory osolíme, smícháme s moukou v těsto, které rozválíme na placičky, jež opečeme na kachním sádle po obou stranách.

Dobrou chuť!

re

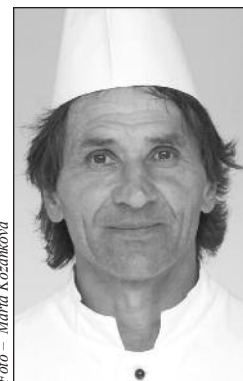

Foto – Maria Kozánková

Akademie Václava Hudečka

zač. v 19.30

- po 2. 8. Zahajovací koncert** Barocco sempre giovane a Musica minore, V. Hudeček (housle), A. Vlčková (violoncello), J. Pěchočová a L. Klánský (klavír)
MěDK Elektra
- st 4. 8. Kouzlo varhan** Barocco sempre giovane, P. Svoboda (varhany)
kostel Sv. Rodiny
- pá 6. 8. Návraty vítězů** Barocco sempre giovane, J. Stivín (flétny), B. Valečková a J. Mráček (housle)
kostel Sv. Rodiny
- ne 8. 8. Krásné stavby s krásnou hudbou** Barocco sempre giovane, V. Hudeček a J. Mráček (housle), P. Svoboda (varhany), M. Kapustová (zpěv)
poutní chrám Narození P. Marie ve Štípně, zač. v 18 hod., dopravu zajišťuje CA Luhanka
- po 9. 8. I. absolventský koncert** studenti Akademie V. Hudečka, J. Pěchočová a L. Klánský (klavír)
Lázeňské divadlo
- st 11. 8. II. absolventský koncert** studenti Akademie V. Hudečka, J. Pěchočová a L. Klánský (klavír)
hala Vincentky
- čt 12. 8. III. absolventský koncert** studenti Akademie V. Hudečka, J. Pěchočová a L. Klánský (klavír)
Lázeňské divadlo
- pá 13. 8. Galakonzert** J. Pěchočová a L. Klánský (klavír), M. Kapustová (zpěv), předání cen vítězům
MěDK Elektra

Divadelní Luhačovice

Lázeňské divadlo, zač. v 19.30

- út 24. 8. Premiéra mláďi** Divadlo v Řeznické, Praha
hrají: N. Divišková, D. Bakerová
- st 25. 8. Skleněný zvěřinec** Burantear, Brno
hrají: I. Plíhalová, K. Dostálová/V. Senciová, M. Isteník, J. Matějka
- čt 26. 8. Slovenskočeské tango** Café Teatr Černá Labuť, Praha a Radošinské naivní divadlo
hrají: Z. Kronerová, M. Hradská, M. Zavičar/J. Sedal, E. Reitererová
- pá 27. 8. Zločin lorda Artura Savila** Divadlo Viola, Praha
hrají: D. Syslová, K. Lojdová/J. Stryková, J. Štěpnička, J. Hána ad.
- so 28. 8. Mrchy aneb řekni mi pravdu o své lásce** Intimní divadlo D. Bláhové
hrají: D. Batulková, D. Bláhová, N. Divišková, L. Skopalová

Doprovodný program – besedy ve Společenském domě, zač. v 16.30

- st 25. 8. MUDr. J. Cimický: Jak jsem je znal...**
- pá 27. 8. N. Divišková, J. Kačer, M. Mejzlík**

Nejprodávanejší

**Knihkupectví
Blanky Lekešové
Masarykova 185, Luhačovice**

Beletrie

1. P. Soukupová - Zmizet
2. J. Balabán - Jsme tady
3. L. Smatana - Jánošiči s těžkou hlavou

Memoáry

1. K. Moučková - Nejsem žádná Ivica
2. P. Brzákova - Květa Fialová - Zákony štěstí
3. J. King - Legenda Michael Jackson

Dětská literatura

1. J. Žáček - Krysáci
2. A. Lindgrenová - Rasmus tulákem
3. J. Kahoun - U všech čertů

Knihovna

LH Palace po, st, čt 13-15 hod.

Předprodej vstupenek

CA Luhanka
Lázeňské divadlo - v den programu od 18 hod.

Muzeum Luhačovického Zálesí

MěDK Elektra - otevřeno denně 9-12, 13-17 hod. (kromě pondělí)

PODMÍNKY INZERCE V REDAKCI

Kulturní program

Lázeňské divadlo

zač. v 19.30

- st 18. 8. Setkání s D. Morávkovou a J. Cardou**
- pá 20. 8. Koncert tria La Gioia** - M. Vaník, P. Ďurovec a P. Ševčík
- út 31. 8. Koncert L. Kerndla**

Kolonádní koncerty

Lázeňské náměstí, zač. v 16 hod.

- ne 1. 8. Vlčnovjanka**
- čt 5. 8. Stanley's Dixie Street Band**
- ne 8. 8. Coppelia Zlín**
- čt 12. 8. Zálesanka**
- ne 15. 8. F Dur Jazz Band**
- čt 19. 8. Vojenská hudba Olomouc**
- so 21. 8. Renesanční tance a hudba** absolventi Letní taneční školy
- ne 22. 8. Promenádní koncert** - Mezinárodní festival dechových a folklorních souborů Zlín (v 9 a 15 hod.)
- čt 26. 8. Big Band J. Hájk**
- ne 29. 8. Komorní orchestr Musica minore**

Taneční večery

Společenský dům vinárna Domino každou so od 19 hod. hraje Record

MěDK Elektra

sál Rondo, zač. 19.30

- pá 6. 8. Komikadze v akci** - J. A. Náhlovský a J. Mladý
- út 31. 8. Koncert CM Hradišťan s J. Pavlicou**
kinosál, zač. v 19.30 hod.
- út 3. a 17. 8. Divadlo Do Houslí**
- čt 19. 8. Divadlo Chárlího teta**

Taneční večery s dechovkou

zač. v 19 hod.

- čt 12. 8. Zálesanka**
- čt 19. 8. Vlčnovjanka**

pá 20. 8. Eva a Vašek
čt 26. 8. Moravská veselka

Kino Elektra

zač. v 19.30

- středa 4. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
čtvrtek 5. 8.
Doktor od Jezera hrochů (ČR)
sobota 7. 8. v 17 hod.
Jak vycvičit draka (USA, anim.)
sobota 7. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
úterý 10. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
středa 11. 8.
Sex ve městě 2 (USA)
čtvrtek 12. 8.
Souboj titánů (VB, USA)
pátek 13. 8.
Doktor od Jezera hrochů (ČR)
sobota 14. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
středa 18. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
pátek 20. 8.
Koncert (Be, Fr., It.)
sobota 21. 8.
Doktor od Jezera hrochů (ČR)
úterý 24. 8.
Ženy v pokušení (ČR)
středa 25. 8.
Sex ve městě 2 (USA)
čtvrtek 26. 8.
Doktor od Jezera hrochů (ČR)
pátek 27. 8.
Souboj titánů (VB, USA)
středa 28. 8.
Ženy v pokušení (ČR)

Galerie Elektra

- Do 13. 8. P. Smrčka** - dřevorezby
14. 8. - 5. 9. M. Zálesák - obrazy
Foyer kina Elektra
Do 31. 8. Výstava Totemy

HLEDÁME ZAMĚSTNANCE

Lázně Luhačovice, a. s., vypisují výběrové řízení na pozici:

VEDOUcí LÉKAŘ LÁZEŇSKÉHO ZAŘÍZENÍ

Požadujeme: VŠ vzdělání v oboru všeobecného lékařství, specializaci v oboru vnitřního lékařství či rehabilitační a fyzikální medicíny, zdravotní způsobilost, bezúhonnost, 10 let praxe a znalost N příj. A. Nástup od 1. 1. 2011.

VRCHNÍ SESTRA

Požadujeme: VŠ vzdělání v oboru ošetrovatelství, nebo SZŠ (VZŠ) + pomaturitní specializační studium, zdravotní způsobilost, bezúhonnost, 15 let praxe, zkušenost v řídicí funkci, znalost N. Nástup od 1. 9. 2010.

Bližší informace MUDr. J. Hnátek, vedoucí lékař a. s., tel. 577 681 102, 606 705 792. Písemně přihlášky zasílejte do 15. 8. personálnímu útvaru Lázní Luhačovice, a. s., Lázeňské náměstí 436, 763 26 Luhačovice, e-mail: pavlistik@lazneluhaovice.cz

Objednávka předplatného

Lázeňské listy – Luhačovice

V roce 2010 vyjdou ještě 3 čísla, tj. celkem 26 Kč

Na základě vyplněné objednávky Vám bude zaslána poštovní poukázka k úhradě, poštovné hradí vydavatel

Předplacené výtisky dodávejte na adresu: _____ Od čísla: _____

Jméno a příjmení: _____

Ulice, číslo domu _____

Obec, město + PSČ _____

Vyplněnou objednávku zasílejte laskavě na adresu redakce:

Lázeňské listy – Luhačovice

Lázeňské nám. 436, 763 26 Luhačovice

LUHANKA Luhačovická cestovní a informační agentura

Nabídka polodenních zájezdů – srpen

Baťův kanál, vinný sklep

středa 4. 8., 11. 8., 18. 8. a 25. 8.

Dvouhodinová plavba po Baťově kanálu. Prohlídka vinného sklepa s ochutnávkou v Polešovicích. Plná cena i seniři 390 Kč

Baťův kanál, muzeum lidových pálenic

pátek 20. 8. a 27. 8.

Tradice lidových pálenic v muzeu ve Vlčnově. Hodinová plavba po Baťově kanálu. Prohlídka vinného sklepa s ochutnávkou v Polešovicích. Plná cena 380 Kč, seniři 360 Kč

Vizovice

čtvrtek 5. 8., 12. 8., 19. 8. a 26. 8.

Návštěva výroby Vizovického pečiva a prohlídka barokního zámku se sbírkou porcelánu a obrazů. Exkurze v lihovaru R. Jelínka s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně. Plná cena 330 Kč, bez ochutnávky a seniři 310 Kč, seniři bez ochutnávky 290 Kč

Kroměříž

sobota 14. 8. a 21. 8.

Návštěva města nazývaného Hanácké Atény s památkami UNESCO. Prohlídka Arcibiskupských zámeckých sklepů s výkladem a ochutnávkou nebo návštěva Arcibiskupského zámku, volný čas – muzea nebo posezení v kavárně. Cena s návštěvou vinných sklepů 340 Kč, bez ochutnávky 300 Kč, s návštěvou zámku 380 Kč, seniři 360 Kč

Uherský Ostroh

pátek 20. 8.

Výroba lidových krojů Moravského Slovácka a jejich součástí. Ukázka zdobení kraslic. Návštěva vinného sklípku spojená s výkladem a ochutnávkou. Plná cena i seniři 350 Kč, bez ochutnávky 320 Kč

Tupesy, Buchlovice, Velehrad

pátek 13. 8. a sobota 28. 8.

Prohlídka Muzea tupeské keramiky a majolikové dílny. Prohlídka barokního zámku a zámeckého parku. Bazilika na Velehradě – poutní místo spojené s cyrilometodějskou tradicí. Plná cena 380 Kč, seniři 360 Kč

Za tradicí sklářů, slivovicí a vínem

pátek 6. 8.

Exkurze v umělecké sklárně ve Strání-Květňá. Prohlídka muzea lidových pálenic ve Vlčnově. Ochutnávka vína ve vinném sklípku. Plná cena 350 Kč, bez ochutnávky a seniři 330 Kč, seniři bez ochutnávky 310 Kč

Rožnov pod Radhoštěm

Návštěva Valašského muzea v přírodě s mezinárodní folklorní akcí Janošikův dukát. Exkurze ve svíčárně UNIPAR. Plná cena 350 Kč, seniři 340 Kč

Odjezd v 9.30, předpokládaný návrat v 16.30 hod.

NÁŠ TIP

sobota 7. 8. celodenní

Odjezdy:

12.10 CA Luhanka, 12.15 hotel Praha, 12.20 hotely Pohoda, Ogar, Adamantino, Fontána. Předpokládaný návrat: 17.45 hod.

Informace a objednávky:

LUHANKA, nám. 28. října 441, 763 26 Luhačovice,
e-mail: luhanka@lazneluhacovice.cz, www.lazneluhacovice.cz/luhanka
tel. 577 681 103, fax 577 131 337,
otevřeno denně: 9-12, 13-20 hod.

Vinárna Pod Lěštim

otevřeno ÚTERÝ až SOBOTA od 18 hod. do 23 hod.

CIMBÁLOVÁ MUZIKA

každé ÚTERÝ A PÁTEK od 19:00 hod. / tel. 577 132 379

OPRAVNA ČERP ADEL

generální opravy

do kotelen a vodáren

průmyslových i pro domácnosti vč. ponorných

Staré Město, Nová čtvrť 1250, tel. 572 543 087, 602 749 377

POMŮCKY: IPSO, KATA ORBÍ, ROMA, REBOB.	SVAZEK OBILÍ	SRBSKÁ ČEPIČE	ZNAČKA LUTENIA	O CO (SLOVENSKY)	●	DŽEZOVÝ STYL	VZÁCNOST	DĚTSKÝ POZDRAV	MPZ ISLANDU	SVRŠKOVÁ USEŇ	●	ZEMĚDĚL. BOHÁČ	ŽADATEL	RUSKÉ SÍDLO	MÍRA DŘEVA	
VÝPLŇ OKNA					PLATIDLO INDIE						NÁŠ HRAD					
					SRKNUTÍ						ROJ VČEL					
1. DÍL TAJENKY																
PRIMÁT			ITALSKÉ SÍDLO					BÝVALÁ POLITICKÁ STRANA	ZAOPENÉ							
			VÁBIT						NEPŘÍJEMNÉ							
CESTOVNÍ DOKLAD				ZÁMOTEK HOUSENKY						NEMOCNÝ MUŽ (LID.)						
				ŽENSKÉ JMÉNO						ČESKÝ TANEC						
●	RYBA	VOLTAMPÉR			2. DÍL TAJENKY						PRDLOŽ- KA				SLONOVÁ KOST	DŘEVĚNÁ STAVBA
		PLANETKA			VĚTEV (NĚMECKY)						TECH. SL. DĚČINA					
DRUH HLÁSKY						PRDCHŮDCE SLONA						EVROPAN				
						ASFALT						OSOBNÍ ZÁJMENO				
CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO							MLUVNICKÁ SPOJKA	SAMOZŘEJ- MÉ						PRITAKÁNÍ		
								995 (ŘÍMSKY)						PŘEDLOŽKA		
3. DÍL TAJENKY																
DRUH KVĚTENSTVÍ						NÁŠ KOSMONAUT						NÁŠE ŘEKA				

Tajenka ze 4. čísla Lázeňských listů: **Mnoho řečí, málo rozumu.** Za její správné vyluštění zasláme malou odměnu **Ing. Věře Rozehnalové z Vyškova.**

Znění dnešní tajenky nám zasílejte na korespondenčním lístku (nebo vhodte laskavě do naší redakční schránky na budově ředitelství) nejpozději do **20. srpna 2010.** Vylosování výherce od nás dostane hezkou knížku a všechny správné odpovědi postoupí do závěrečného slosování na konci roku 2010. Šťastnému výherci poskytnou Lázně Luhačovice, a. s., týdenní pobyt pro 2 osoby zdarma. Příští číslo vyjde **2. září 2010.**

19. ročník Festivalu Janáček a Luhačovice

19. – 23. července 2010

Slavnostní zahájení u busty Leoše Janáčka s čestnými hosty festivalu

Zahajovací koncert – Young Janáček Chamber Philharmonic, dirigent Jan Latham-Koenig, violista Konstantin Boyarsky, Velká Británie (po)

Musica sacra – Martin Jakubiček (varhany), Táňa Janošová (zpěv), Ivana Kovalčíková (housle) – kostel Sv. Rodiny – potlesk vestoje (út)

Rodným krajem L. Janáčka – Soubor lidových písní a tanců Hlubina komorní sál Společenského domu (út)

Vernisáž výstavy Janáčkovy Luhačovice aneb Luhačovice Janáčkově – hala Vincentky (st)

Solstice String Quartet (v detailu autor skladby) Robert Blackford, Velká Británie (st)

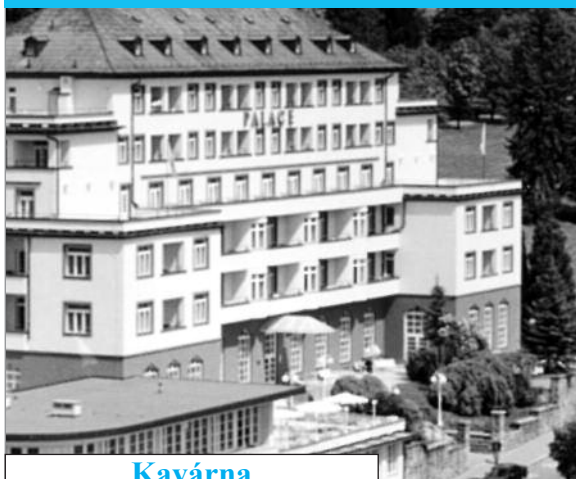
Zuzana Lapčíková kvintet – Ondrej Krajňák (klavír), Josef Fečo (kontrabas), Kamil Slezák (bicí), Zuzana Lapčíková (cimbál a zpěv) a Rostislav Fraš (saxofon) – potlesk vestoje (čt)

Závěrečný koncert – Jiří Bárta (violoncello), Martin Kasík (klavír) a Kateřina Engličová (harfa) (pá)

Zveme Vás do kaváren, cukráren a restaurací

LH PALACE***

Kavárna bar a letní terasa

(za příznivého počasí)
10 – 22 hod.

široký výběr cukrářských výrobků
hotelové kuchyně, jídla moravské
kuchyně, 15 druhů káv, čajů podle
receptur našich babiček a horké
čokolády, bohatá nabídka vín,
čepované pivo

LH JURKOVIČŮV DŮM***

Letní terasa

(za příznivého počasí)
10 – 18 hod.

alkoholické i nealkoholické nápoje,
míchané nápoje, čepované pivo,
mléčné koktejly, čerstvě lisované
ovocné šťávy, moučníky

DŮM BEDŘICHA SMETANY***

Denní bar včetně letní terasy

po – pá: 13 – 22 hod.
so, ne: 11 – 22 hod.

denní i slavnostní menu,
speciality šéfkuchaře, každý
měsíc speciální gastronomické
nabídky, deserty, poháry,
výběr káv a nápojů

MORAVA***

Denní bar

8 – 20 hod.

alkoholické a nealkoholické nápoje,
káva, čepované pivo

LÁZEŇSKÁ CUKRÁRNA

Lázeňská cukrárna

8.30 – 19 hod.

bohatý výběr zákusků z vlastní
výroby, zmrzlin, pohárů, kávy
a nápojů, prodej lázeňských oplatků